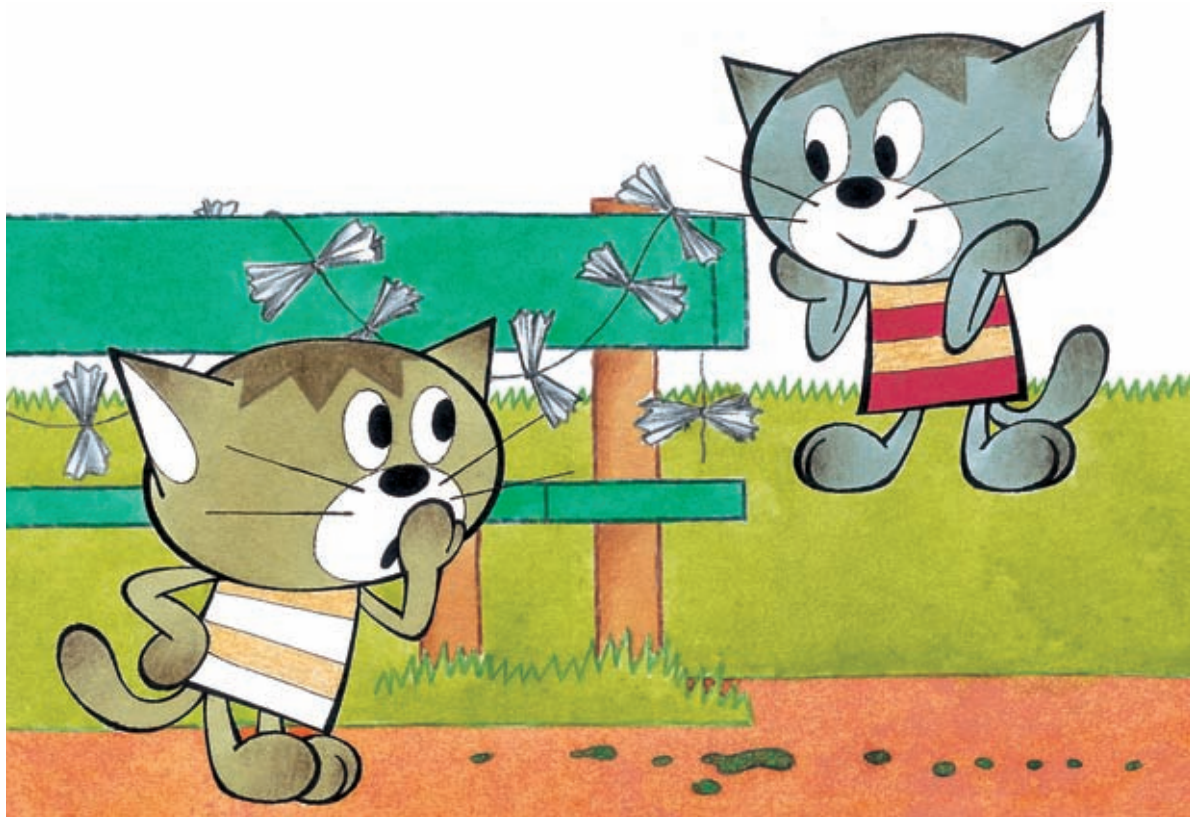

 jak
je přešla legrace

Toho dne vám bylo ráno, že jste je rovnou mohli malovat. Nebe bylo do modra vymetené, strýc Mour natřel lavičku na zeleno a Macourek s Canfourkem se do růžova vyspali. V bříškách je hřála snídaně, slunce jim prohřívalo kožíšky a před nimi byl celý dlouhý letní den. Zkrátka – měli se. Nic jim nescházelo, jen snad trochu té legrace. Ale ta se dala snadno opatřit.

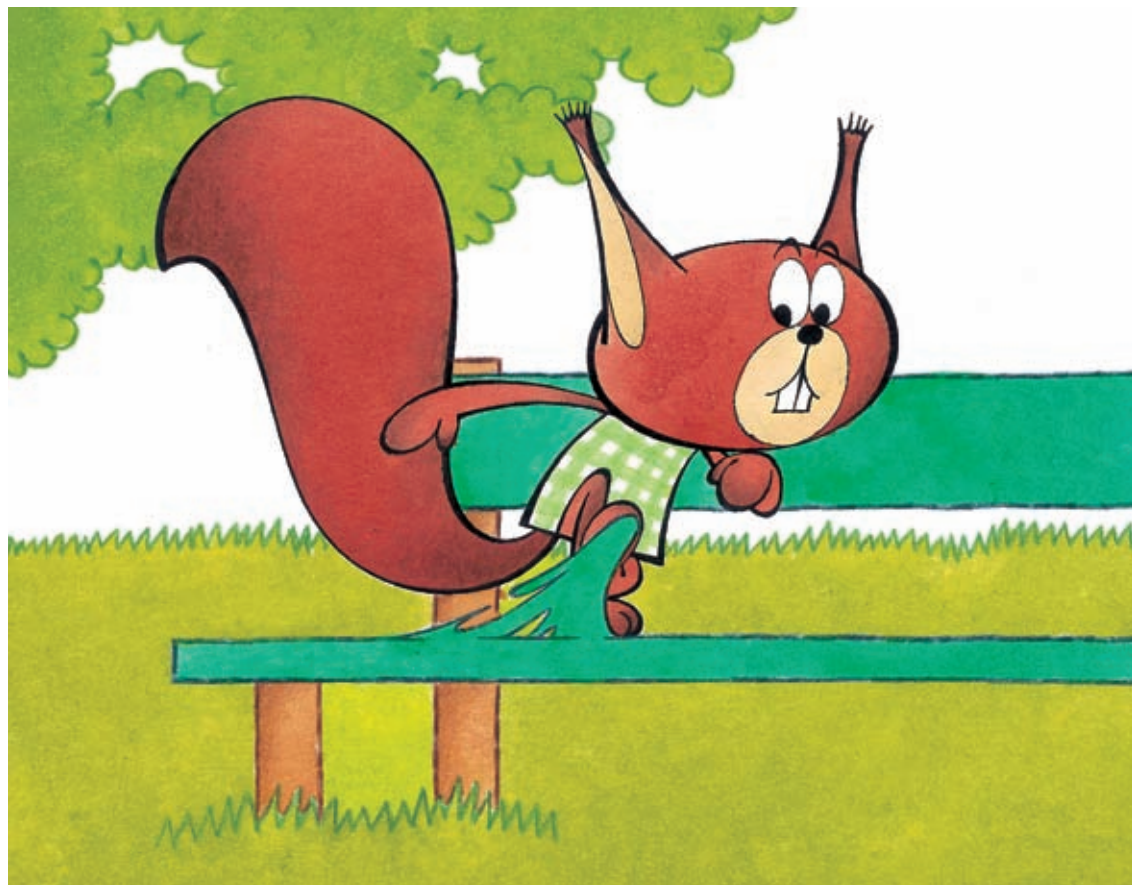
„Kdyby na té lavičce nebyly papírky, vůbec by se nepoznalo, že je čerstvě natřená. Někdo by si na ni sedl a hned by bylo veselo,“ uvažoval Macourek.

„Kdyby jsou chyby,“ odtušil Canfourek, „jelikož tam ty papírky jsou.“

„Však by být nemusely, kdyby je někdo dal pryč,“ oťukával Macourek, opatrně, aby Canfourka nepoplašil. Jenže ten byl hned pro! Tak ty papírky odvázáli, schovali se do křoví a čekali, kdo se chytí.

Dlouho se nechytal nikdo. Až najednou – hup – hup – hup – po lískách přiskákala veverka. Mrkla dolů, co se to tam tak čerstvě zelená, a hopla! – už byla na lavičce, aby to prozkoumala zblízka.

Dlouho zkoumat nemusela. Jak do toho zeleného šlápla, hned věděla, co to je! Tlapky se jí lepily a vázly, barva se za ní táhla jak těsto za vařečkou. A ke všemu byla pro legraci dvěma ušklebeným kocourům!

Když vylezli z křoví, myslela nejdřív, že jí jdou na pomoc.
Ale velice se spletla.

„Hele, veverky se zelenají,“
chechtal se ten protivnější.

„Asi brzy pokvetou.
Zrzavě a chlupatě,“
přizvukoval druhý,
taky pěkný darebák.

A tak se náramně vtipně bavili, až veverka přece jen nějak seskočila a zmizela jim v trávě.

„Uf! To jsem se nasmál,“ odffoukl si po té švandě Canfourek.

„S barvou je vždycky legrace! Škoda, že nevíme, kam ji strejda uklidil.“

„Hele, tady mu ukáplo,“ všiml si Canfourek.

V písku se opravdu zelenala kapka. A druhá – a třetí – jako by někdo schválně značil cestu mrňavými lupínky.

Byla to krásná stopa

a Macourek s Canfourkem se hned po ní pustili.

Vedla je pěšinou ze zahrady –
brankou na dvůr –

a pak dozadu ke strýcově dílně.

Do té se ovšem nesmělo. Ani nemohlo, protože ji strýc Mour vždycky pečlivě zamykal.

